

på de kommunale styrelsesvedtægter, blot med visse maksimumsgrænser fastsat af indenrigsministeriet efter et indbyggertalskriterium, kan borgmestres aflønning ikke angives blot nogenlunde entydigt. Der er således ikke noget rimelig sikkert grundlag for et skøn over lønfremgangen for borgmestre.

Spørgsmål 8:

For at kunne foretage en sammenligning mellem overenskomsterne på det private arbejdsmarked og overenskomsten mellem de offentligt ansatte og finansministeriet ønskes det oplyst, hvad denne indebærer af lønstigninger pr. time for udvalgte grupper,

	Timeløn pr. 1/4-77 forud for de nye aftaler
	kr.
Postbud	33,47
Togfører	41,59
Universitetslektor.	82,02
Departementschef.	134,02

f. eks. et postbud, en togfører, en departementschef, en lektor på universitetet o. lign.

Det skal af svaret fremgå, på hvilke forudsætninger beregningerne er foretaget.

Svar:

Ved beregningerne er det forudsat, at de pågældende tjenestemænd, der er henført til lønrammer med flere skalatrin, har opnået slutløn. Postbudet er henført til lønramme 3, togføreren til lønramme 13, lektoren til lønramme 31 med særligt tillæg 3.600 kr. og departementschefen til lønramme 39 med særligt tillæg 4.200 kr. For postbudet og togføreren er regnet med stedtillægssats III, som er den for samtlige omfattede tjenestemænd gennemsnitlige. Det er forudsat, at der ydes et dyrtidstillæg pr. halvår.

Timeløn ved nye aftale- periodes udløb	Lønstigning
kr.	kr. pct.
36,81	3,34 9,98
45,19	3,60 8,66
85,82	3,80 4,64
138,73	4,69 3,51

Spørgsmål 9:

Hvordan forventes taktreguleringsordningen at komme til at virke i de kommende 2 år, dels på det private, dels på det offentlige arbejdsmarked? Hvordan har den virket i de forløbne 2 år?

Svar:

Den taktreguleringsordning, som er fastsat i medfør af § 5 i overenskomstforlængelsesloven for den helt overvejende del af den offentlige sektor, antages pr. 1. oktober 1977 at udløse en taktreguleringsprocent af nogenlunde samme størrelsesorden som de hidtidige procenter, jfr. straks nedenfor. Denne taktreguleringsprocent vil helt overvejende være bestemt af udviklingen på det private arbejdsmarked i tiden forud for den nye aftaleperiode. Taktreguleringsordningens virkninger i den resterende del af aftaleperioden vil helt afhænge af lønudviklingen på det private arbejdsmarked.

For så vidt angår taktreguleringsordningerne på det private arbejdsmarked haves

intet nærmere kendskab til det ret store antal, indbyrdes ofte ret forskellige taktreguleringsordninger, som findes på LO/DA-området. Det kan derimod oplyses, at der på en række funktionærrområder, blandt andet inden for pengeinstitutterne, findes taktreguleringsordninger, som ganske nøje svarer til den ovenfor nævnte for den offentlige sektor. Det må dog bemærkes, at mens der i den offentlige sektor er lagt loft over taktreguleringsstillægget, således at det udgør samme beløb for de 5 højeste lønrammer, findes der efter det for ministeriet oplyste ikke noget tilsvarende loft i de nævnte funktionærordninger på det private arbejdsmarked.

I de forløbne 2 år er udløst 3 taktreguleringsstillæg: Pr. 1. april 1976: 0,87 pct., pr. 1. oktober 1976: 0,93 pct. og pr. 1. april 1977: 0,86 pct.

Spørgsmål 10:

Det bedes oplyst, hvad forhøjelserne for de offentlige overenskomster i henholdsvis